

27.6.2017

Sosiaali- ja terveysministeriö

STM/4114/2016, STM090:00/2016

Lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi laeiksi vammaisuuden perusteella järjestettävistä erityispalveluista sekä sosiaalihuoltolain muuttamisesta

Sosiaali- ja terveysministeriö on pyytänyt valtiovarainministeriöltä lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi laeiksi vammaisuuden perusteella järjestettävistä erityispalveluista sekä sosiaalihuoltolain muuttamisesta.

Ehdotetulla lailla vammaisuuden perusteella järjestettävistä sosiaalihuollon erityispalveluista sovitettaisiin yhteen laki vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista sekä laki kehitysvammaisten erityishuollosta. Laki täydentäisi sosiaalihuollon yleislakina sovellettavaa sosiaalihuoltolakia. Vammaisten henkilöiden tarvitsemaan terveydenhuoltoon ja lääkinälliseen kuntoutukseen sovellettaisiin terveydenhuoltolakia. Lisäksi vammaiset henkilöt olisivat oikeutettuja muun sosiaali- ja terveydenhuollon erityislainsäädännön mukaisiin palveluihin ja tukeen.

Lakia sovellettaisiin henkilöön, joka tarvitsee pitkäaikaisen vamman tai sairauden aiheuttaman toimintarajoitteen johdosta välttämättä ja toistuvasti apua tai tukea suoriutuakseen tavanomaisessa elämässä. Maakunnan olisi järjestettävä laissa tarkoitettuja erityispalveluja, jos vammaisen henkilö ei saisi muun lain nojalla etunsa mukaisia, riittäviä ja sopivia palveluja. Lähtökohtana erityispalvelujen järjestämiselle olisi pitkäaikaisen vamman tai sairauden aiheuttamasta toimintarajoitteesta seuraava avun tai tuen tarve. Sen sijaan diagnoosi ei määrittäisi palvelujen saamista. Lakia ei kuitenkaan sovellettaisi henkilöön, jonka avun tai tuen tarve johtuu pääasiassa korkean iän myötä alkaneista, lisääntyneistä tai pahentuneista sairauksista tai vammoista taikka korkeaan ikään liittyvästä rappeutumisesta.

Laissa säädettäisiin keskeisistä vammaiselle henkilölle kohdennettavista palveluista, joita olisivat muun muassa valmennus ja tuki, henkilökohtainen apu, asumisen tuki ja palvelut sekä tuki esteettömään asumiseen, lyhytaikainen huolenpito ja päiväaikainen toiminta sekä liikkumisen tuki ja palvelut. Maakunnalla olisi näihin palveluihin pääosin erityinen, määrärahoista riippumaton järjestämisvelvollisuus. Lisäksi maakunta korvaisi määrärahojen puitteissa vammaiselle henkilölle kustannukset liikkumisessa, viestinnässä sekä päivittäisissä toiminnoissa tai vapaa-ajan toiminnoissa tarvittavien välineiden tai muiden teknisten ratkaisujen hankkimisesta. Maakunta voisi lisäksi määrärahojen puitteissa järjestää muita lain tarkoituksen toteuttamiseksi tarpeellisia palveluja.

Ehdotetun lain mukaiset erityispalvelut ehdotetaan säilytettäväksi maksuttomina vastaavasti kuin nykyisessä lainsäädännössä.

Esitysluonnos liittyy pääministeri Sipilän hallitusohjelman toteuttamiseen. Hallitusohjelman mukaisesti vammaispalvelulainsäädännön uudistusta jatketaan ja uudistuksen yhteydessä palvelujen järjestäjän tehtävät ja velvoitteet arvioidaan niin, että julkisen talouden menot eivät lisäänty. Lisäksi osana kuntien tehtävien ja velvoitteiden vähentämisen toimenpideohjelmaa hallitus on asettanut vammaispalvelulainsäädännön uudistamiselle 61 miljoonan euron säästö tavoitteen.

Hallituksen esitysluonnoksessa on otettu huomioon eduskunnassa käsiteltävinä oleva maakuntien perustamista ja sosiaali- ja terveydenhuollon uudistusta koskeva lainsäädäntö. Esitys lienee tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2019 alusta, eli samanaikaisesti kun kyseessä olevien palvelujen järjestämisvastuu siirtyy maakunnille.

Valtiovarainministeriö toteaa lausuntonaan seuraavaa:

Lakiehdotuksen lähtökohdat

Valtiovarainministeriö pitää ehdotettua kehitysvammalain ja vammaispalvelulain yhdistämistä tarpeellisena ja näkee uudistuksen lähtökohtaisesti perusteltuna niin palveluja saavien asiakkaiden, palvelujärjestelmän toimivuuden kuin kustannusten hallitsemisenkin kannalta. **Ehdotuksella toteutetaan hallitusohjelman sekä hallituksen päättämän kuntien tehtävien vähentämisen toimenpideohjelman tavoitteita.**

Ehdotettu **rajaus henkilön vammaisuuteen perustuvien oikeuksien ja etuukseen soveltamisalassa suhteessa ikääntymisestä johtuvaan avuntarpeeseen on kannatettava.** Ikääntyneen väestön kasvaviin palvelutarpeisiin on tarkoituksenmukaista vastata sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja koskevan yleislainsäädännön perusteella.

Myös **rajaus ehdotettujen erityislainsäädäntöön sisältyvien subjektiivisen oikeuden luonteisten palvelujen kohdentamisesta välttämättömän tuen tarpeessa oleville henkilöryhmille on perusteltu.** Tältä osin lakiin tai sen perusteluihin ei saa jäädä tulkinnanvaraisuutta, jonka perusteella oikeuksia tulisi esimerkiksi oikeuskäytännön perusteella merkittävästi laajentamaan.

Lausuttavana olevassa esityksessä ehdotetaan lisättävän sosiaalihuoltolakiin varsin yksityiskohtaista sääntelyä vammaisen henkilön palvelutarpeen arvioinnista, asiakassuunnitelmasta ja tuetun päätöksenteon järjestämisestä. Sääntelyn paikka yleislaissa muita asiakasryhmiä koskevan vastaavan menettelysääntelyn yhteydessä on sinänsä tarkoituksenmukainen ratkaisu. Samalla erityislakiin ehdotetaan lisättävän joitain menettelyä koskevia säännöksiä. Tältä osin jää osin epäselväksi, mihin rajanveto yleis- ja erityislakiin sisällytettäväksi ehdotettuihin erityistä asiakasryhmää koskeviin uusiin säännöksiin perustuu. **Palvelutarpeen arviointia, suunnittelua ja päätöksentekoa koskevan sääntelykokonaisuuden hajoaminen kahtaalle ja lukuisat lakiviittaukset eivät ole omiaan helpottamaan lain tulkintaa.** Poikkeuksellisen yksityiskohtainen sääntely voidaan kuitenkin hyväksyä sillä perusteella, että sääntelyn taustalla on YK:n vammaissopimuksen nimenomaisten vammaisten osallisuutta ja osallistumisoikeuksia koskevien velvoitteiden toteuttaminen.

Taloudelliset vaikutukset

Lakiesitysluonnos vammaisten henkilöiden erityispalveluista sisältää sekä maakuntien kustannuksia lisääviä että kustannuksia vähentäviä säännöksiä. Ehdotuksen lähtökohtana on, että ”uudistamalla palvelujen sisältöjä ja toimintatapoja voidaan saavuttaa palvelujen laadun ja vaikuttavuuden paranemisen lisäksi myös säästöjä.” Esitysluonnoksella tavoitellaan hallituksen uudistukselle asettamaa 61 miljoonan euron säästötavoitetta. Säästökertymän tarvetta vähentää osaltaan ratkaisu kohdentaa sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämistä ja rahoitusta koskevan uudistuksen yhteydessä toteutettava verotuksen invalidivähennyksen poisto, 27 miljoonaa euroa, säästötavoitteen kattamiseen. Esityksen mukaan lakiesityksen aiheuttamat kustannuslisäykset maakunnille olisivat vuonna 2019 arviolta 12,3 miljoonaa euroa ja vuonna 2020 arviolta 24,6 miljoonaa euroa. Säästövaikutuksiksi puolestaan on arvioitu 26,4 miljoonaa euroa vuonna 2019 ja 52,8 miljoonaa euroa vuonna 2020. Lisäksi asiakasmaksutulojen arvioidaan kasvavan noin 5,75 miljoonaa euroa. Edellä kuvattujen arvioiden yhteenlaskettu säästövaikutus vastaisi siten uudistukselle asetettua tavoitetta. Esityksen mukaan laitoshoidon vähentäminen kasvattaisi lisäksi Kelan etuuksien ja palvelujen kustannuksia ja siten tavoitteesta poiketen julkisen talouden menoja 2,3 miljoonaa euroa vuonna 2019 ja 4,6 miljoonaa euroa vuodesta 2020 alkaen.

Maakuntien aloittaessa toimintansa ja sosiaali- ja terveydenhuollon tehtävien siirtyessä maakunnille sosiaali- ja terveydenhuollon rahoitusjärjestelmä muuttuu merkittävästi. Eduskunnan käsittelyssä olevan maakuntien rahoituslakiehdotuksen (HE 15/2017 vp) mukaan tehtävien hoito perustuisi jatkossa lähes täyteen valtion rahoitukseen. Esitykseen sisältyvä kustannusten kasvun hillintää tukeva ns. rajoitinsäätely ottaa huomioon lähtökohtaisesti vain rajoitetusti toteutuneita kustannuksia ja lainsäädäntömuutoksista aiheutuvien tehtävien ja velvoitteiden muutokset huomioidaan rahoituksen tarkistuksessa vain kertaalleen. Tämä huomioiden nyt ehdotetun **uudistuksen aiheuttamat kustannukset tulisi pyrkiä arvioimaan siten perusteellisesti, että maakunnilla olisi muutoksen säästövaikutukset huomioon otettaessa tosiasialliset mahdollisuudet suoriutua niille osoitetuista kunnilta ja erityishuoltopiireiltä siirtyvistä tehtävistä ja velvoitteista eikä maakuntien kustannukset nousisi esityksen perusteella sen vaikutusarvioista poikkeavasti.**

Valtiovarainministeriö toteaa, että lausuttavana olevan lakiehdotuksen taloudellisten vaikutusten arviointia on avattu esityksessä keskimääräisesti tarkastellen varsin kattavasti. Samalla se kiinnittää kuitenkin huomiota säästöarvioiden kannalta epävarmuutta aiheuttaviin kohtiin.

Vammaispalvelujen puutteellinen tietopohja on vaikeuttanut kustannusvaikutuslaskelmien tekemistä. Esityksessä todetaan avoimesti, että koko maata edustavaa kustannustietoa ei ole saatavissa läheskään kaikista palveluista ja tuista. Esimerkiksi eri asiakasryhmiin kuuluvien henkilöiden määrästä ja palvelujen yksikkökustannuksista ei ole ollut riittävästi tietoa. Kustannusarvioiden pohjana on käytetty Sotkanet-tietokannan valtakunnallisia tilastoja, joidenkin yksittäisten kuntien ja kuntayhtymien tietoja, Tilastokeskuksen palkkatilastoja sekä Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen, kuntien ja järjestöjen asiantuntijoilta saatuja arvioita. Lisäksi laskelmissa on hyödynnetty kuuden suurimman kunnan kustannustietoja. Siihen, kuinka paljon kustannukset vaihtelevat eri alueiden välillä, toisin sanoen poikkeavatko suurimpien kuntien keskimääräiset kustannukset muiden kuntien kustannuksista ja minkä verran, ei ole otettu kantaa. Lisäksi esityksessä on pitänyt tehdä oletuksia palvelujen järjestäjien ja asiakkaiden nykyisistä palveluista ja tulevista käyttäytymismuutoksista. **Valtiovarainministeriö pitää tietoperustan**

puutteita ongelmallisena ja toteaa niiden väistämättä vaikuttavan vaikutusarviointien luotettavuuteen.

Lakiehdotuksen lähtökohtana on vammaisten henkilöiden palvelujen turvaaminen subjektiivisina oikeuksina aiempaa vastaavasti. Eesityksen mukaan ”suurin osa vammaispalvelujen nykyisistä asiakkaista saisi uuden lain nojalla samoja palveluja kuin aiempien erityislakien nojalla, joten uusi laki ei muuttaisi heidän palvelujensa kustannuksia”. Edelleen ”uudessa lainsäädännössä kuitenkin sovitettaisiin yhteen kahden erityislain mukaiset oikeudet ja toisaalta määriteltäisiin uudelleen rajanve-to yleislakien ja erityislain mukaisten palvelujen välillä. Tämä tarkoittaisi joidenkin palvelujen ja asiakasryhmien osalta muutoksia asiakkaiden oikeuksiin ja heidän saamiensa palvelujen ja tukien kustannuksiin. Kustannusarvioissa on huomioitu nykyisten ja uuden lain mukaisten palvelujen ja tuen kustannusten erotus.” Esimerkiksi kehitysvammaisella henkilöllä on aiemmin ollut subjektiivinen oikeus erityishuoltoon, mutta ei tiettyyn palveluun. Jatkossa oikeus olisi palvelukohtainen. Sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksusääntely on aiemmin ohjannut hengityshalvauspotilaiden palvelujen järjestämistä sairaalassa, kun jatkossa palvelut toteutuisivat ehdotetun lain perusteella. Lisäksi aiemmin määrärahasidonnainen sopeutusvalmennus ehdotetaan korvattavan subjektiivisena oikeutena toteutettavana valmennuksena ja tukena. Myös päiväaikaisen toiminnan vähimmäismäärä ehdotetaan sisällytettävän lakiin. Aiemmin osin vammaispalvelulain nojalla harkinnanvaraisesti annettavana palveluna toteutettu lyhytaikainen huolenpito muuttuisi kokonaisuudessaan subjektiiviseksi oikeudeksi. Näin ollen erityisen järjestämisvelvollisuuden soveltamisalassa tapahtuisi pieniä muutoksia. Järjestettävien palvelukokonaisuuksien valintaan ja muodostumiseen tulee ehdotettujen palvelujen saantia koskevien soveltamisalarajausten perusteella vaikuttamaan lopulta myös palvelutarpeen arviointi ja palvelujen suunnittelu eikä lakiehdotuksen perusteella pysty tässä vaiheessa kattavasti arvioimaan missä määrin aiemmin määrärahasidonnaisia palveluita saaneita asiakkaita tosiasiallisesti siirtyisi erityisen järjestämisvelvollisuuden piiriin tai missä määrin yksittäisen asiakkaan kohdalla oikeus laajenisi vai tulisivatko ehdotetut palvelut korvaamaan muita jo aiemmin subjektiivisina oikeuksina turvattuja palveluja. **Valtiovarainministeriö toteaa, ettei erityisen järjestämisvelvollisuuden alaa tulisi laajentaa. Lähtökohdan, ettei esitysluonnoksessa esitetä uusia tai laajennettuja subjektiivisiä oikeuksia, tulisi käydä selvemmin esille myös esityksestä.**

Lakiesityksen arvioidaan aiheuttavan kustannusten kasvua vammaisten henkilöiden valmennuksessa ja tuessa, henkilökohtaisessa avussa, asumista tukevissa palveluissa, lyhytaikaisessa huolenpidossa sekä päiväaikaisessa toiminnassa. Kustannusten arvioidaan toteutuvan 50 prosenttisesti vuonna 2019 ja täysimääräisesti vuodesta 2020 alkaen. **Valtiovarainministeriö katsoo, että kustannukset tulisi arvioida täysimääräisesti siitä ajankohdasta, jolloin maakuntaa koskevat velvoitteet tulevat voimaan.** Maakunnalle siirtyvä vammaispalvelujen järjestämisvelvoite on vahvasti perusoikeuspainotteinen ja kyse on asiakasryhmälle välttämättömistä palveluista. Tämä huomioiden ei voitane olettaa, että asiakkaat hakisivat palveluja vasta vähitellen lain voimaantultua. Vaikka on mahdollista, että palvelupäätösten muuttaminen ei tapahdu kerralla tammikuussa, maakunnalla on kuitenkin velvoite järjestää palvelut voimassa olevan lain mukaisesti. **Tehtävien hoitoon pitää osoittaa riittävä valtion rahoitus heti velvoitteiden tullessa voimaan. Jos kustannusten arvioidaan toteutuvan siirtymäaikana, kustannusten jaksottaminen on mahdollista ottamalla lakiin tarvittavat voimaantulo- ja siirtymäsäännökset.**

Uusien palvelu- ja tukimuotojen osalta on arvioitu maltillista kustannusten kasvua. Esimerkiksi valmennuksen ja tuen arvioidaan aiheuttavan ”jossain määrin lisäkustannuksia, mutta toisaalta etenkin pitemmällä aikavälillä säästöjä muissa palve-

luissa”. Tässä vaiheessa lisäkustannuksiksi on arvioitu 1,4 miljoonaa euroa. Lisäksi esimerkiksi lasten oman perheen kanssa asumisen tukemisen lisäämisen on arvioitu osaltaan vähentävän tarvetta laitoshoitoon ja pienryhmäkotihoitoon. Säästöt on arvioitu tekemällä oletuksia lasten ja heidän perheidensä nykyisin tyypillisistä palvelukokonaisuuksista ja niiden kustannuksista ja vertaamalla näitä kustannuksia lapsia ja perheitä riittävästi tukevan palvelukokonaisuuden kustannuksiin. Esityksessä todetaan, että tällainen arviointi voi olla vain suuntaa-antavaa, koska todellisuudessa lasten ja heidän perheidensä tarpeet, palvelut ja tuki ovat hyvin erilaisia sisällöltään ja kustannuksiltaan. Valtiovarainministeriö korostaa, että vaikka **palvelumuotoja, joilla pidemmällä aikavälillä on odotettavissa kustannussäästöjä, on pidettävä kannatettavina, maakunnille ehdotetun rahoitusmallin vuoksi on erityisen tärkeää, että alkuvaiheen lisäkustannukset arvioidaan kattavasti ja realistisesti.**

Esityksessä on arvioitu, että erityishuoltopiirien ja -ohjelmien poistaminen ja kahden erityislain yhdistäminen yhdeksi kaikkia vammaisryhmiä koskevaksi laiksi vähentävät palveluihin liittyviä hallinnointi-, suunnittelu-, arviointi- ja johtamistehtäviä. Myös lakiesitykseen sisältyvä sosiaalihoitolain ensisijaisuus vammaisten henkilöiden tarpeisiin vastaamisessa vähentäisi erityislainsäädännön soveltamiseen liittyviä hallinnollisia tehtäviä ja kustannuksia. Lisäksi uudistuksella vähennetään väestön ikääntymisen ja mahdollisen väestönkasvun aiheuttamaa painetta lisätä vammaispalvelujen henkilöstöä. Esityksen mukaan lakiuudistus vähentäisi vammaispalvelujen henkilöstön tarvetta arviolta noin 130 henkilötyövuodella. Tästä aiheutuisi arviolta 6,1 miljoonan euron säästöt. **Valtiovarainministeriö pitää arvioitujen kustannussäästöjen saavuttamista epävarmana huomioiden samanaikaiset sosiaali- ja terveydenhuollon sekä maakuntauudistukseen liittyvät toimet ja säästötavoitteet sekä yleensä irtisanomisiin liittyvä menettely.** Epäselväksi jää myös se, aiheuttaako lakiehdotuksen 4 §:ään sisältyvä aiempaa yksityiskohtaisempi päätöksenteon tukemista koskeva sääntely lisäkustannuksia.

Lakiin sisältyvä soveltamisalan rajausta aiheuttaa jatkossa erityisesti vanhusväestön kuljetuspalvelujen ja asunnonmuutostöiden kustannusten kohdentumista sosiaalihoitolain mukaisiin palveluihin. **Valtiovarainministeriö korostaa, että tämä kustannusten siirtyminen on otettava kokonaisuudessaan huomioon esitysluonnoksen kustannusvaikutusten arvioinnissa ja tulevien maakuntien rahoituksen määräytymisessä samoin kuin muut mahdolliset siirtymät muun lainsäädännön soveltamisalaan.** Vastaavia arviointeja liittyy esimerkiksi henkilöstötarpeen vähentämistä koskevaan säästöarvioon. Valtiovarainministeriö arvioi myös, että oletukseen osan iäkkäiden asiakkaiden jäämisestä kokonaisuudessaan kuljetuspalvelujen myöntämisen ulkopuolelle sisältyy epävarmuustekijöitä.

Lakiesitys muuttaisi kuljetuspalvelumatkojen yhdistelyn nykyistä sitovammaksi ja laajemmaksi. Tavoitteena on, että ehdotettavan lain ja sosiaalihoitolain mukaiset matkat toteutettaisiin saman maakunnallisen yhdistelykeskuksen kautta kuin Kelan sairausvakuutuksesta korvaamat matkat. Tavoitteena on myös, että palvelulinjoja hyödynnetään nykyistä enemmän keskitetyn kutsuohjauksen avulla. Tämän hetkinen säästöarvio on 8,8 miljoonaa euroa. Sosiaali- ja terveysministeriö on nimennyt keväällä 2017 valmisteluryhmän valmistelemaan ehdotuksen sairaanhoitovakuutuksesta korvattavien matkojen sekä vammaispalvelulain ja sosiaalihoitolain mukaisten matkojen tarkoituksenmukaista yhdistelyä Kelan ja maakuntien kesken. Tavoitteena on saada kustannussäästöjä julkisesti rahoitetuissa kuljetuksissa. Matkojen yhdistelyn tarkoituksenmukaisuus arvioidaan myös koululaiskuljetusten osalta. Lisäksi arvioidaan mahdollisuudet yhteishankintoihin ja kilpailutuksiin. **Valtiovarainministeriö toteaa, että nyt lausuttavana olevasta ehdotuksesta on ymmärrettävissä, että esitys ei sellaisenaan toteuttaisi esitettyä säästötavoitetta, vaan säästöarviota pitäisi vielä tarkastella uudestaan edellä mainitun val-**

misteluryhmän työn päätyttyä. Lisäksi valtiovarainministeriö korostaa, että samaan asiaan kytkeytyvissä eri ryhmissä tehtävissä valmisteluissa on varmistettava, että säästöt tulevat huomioiduksi vain kertaalleen.

Lakiesityksessä on arvioitu, että hengityslaittepotilaiden hoitoringin hoitorakennetta muuttamalla terveydenhuoltopainotteisesta mallista osin henkilökohtaisella avulla toteutettavaksi saavutettaisiin 1,7 miljoonan euron säästö. Muutos tarkoittaisi 60 potilaan kohdalla hoitoringin neljän lähihoitajan muuttamista henkilökohtaisiksi avustajiksi. **Valtiovarainministeriö toteaa, että muutoksen toteutumiseen yhtäaikaisesti sote- ja maakuntauudistuksen toimeenpanon kanssa voi liittyä epävarmuutta.**

Osa, noin 5,75 miljoonaa euroa, säästötavoitteesta on arvioitu katettavan asiakasmaksutulojen kasvulla. Sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksulainsäädäntöä ollaan parhaillaan uudistamassa huomioiden muun muassa maakuntauudistuksesta seuraava muutos. Nykyinen asiakasmaksusäntely ei välttämättä vastaa sääntelyä, joka valmistellaan tulevaksi voimaan maakuntien aloittaessa tehtävien hoidon vuoden 2019 alussa. **Valtiovarainministeriö kiinnittää huomiota asiakasmaksulainsäädännön uudistamisesta arvioon aiheutuvaan epävarmuuteen.**

Muita huomioita

Esityksessä todetaan, että ”säästöt pienentävät maakuntien palvelujen järjestämiseen myönnettävää valtionosuutta peruspalvelujen valtionosuusprosentin (25,23 %) verran. Tämän johdosta kuntien peruspalvelujen valtionosuusmomentilla on otettu huomioon 6,7 miljoonan euron säästö vuonna 2019 ja 13,3 miljoonan euron säästö vuonna 2020.” **Valtiovarainministeriö toteaa, ettei muutos vaikuta kuntien peruspalvelujen valtionosuuteen, vaan se otetaan huomioon maakuntien vuoden 2019 rahoituspohjan määrittelyssä.** Maakuntien rahoituslakiehdotuksen 30 §:ään sisältyy säännökset maakuntien vuoden 2019 ja 2020 rahoitustason laskeamisesta. Maakuntien vuoden 2019 rahoitus määräytyy vuosien 2017 ja 2018 kustannustietojen perusteella muutettuna vuoden 2019 tasolle ja huomioiden kyseisenä ajanjaksona toteutetut tehtävien ja velvoitteiden muutokset. **Lakiesitysluonnoksen vaikutuksia ei ole huomioitu julkisen talouden suunnitelmassa vuosille 2018–2021.**

Lakiluonnoksen muutoksenhakua koskevan 21 §:n mukaan oikaisuvaatimukset laissa tarkoitetussa asiassa annettuun päätökseen osoitettaisiin maakunnan liikelaitokselle. **Valtiovarainministeriö pitää maakuntalakia koskevan lakiesityksen (HE 15/2017) mukaan perustellumpana osoittaa kyseisessä pykälässä oikaisuvaatimukset maakunnalle.** Maakunnan liikelaitos on osa maakunnan organisaatiota ja toimivallan jakautuminen maakunnan ja maakunnan liikelaitoksen välillä jää viime kädessä päätettäväksi maakunnan hallintosäännössä.

Valtiovarainministeriö toteaa lopuksi, että koska esitys kohdistuu kuntien nykyiseen tehtäväkenttään, on esitys syytä tuoda hyvissä ajoin ennen hallituksen esityksen antamista käsiteltäviksi kuntatalouden ja -hallinnon neuvottelukuntaan.

Valtiosihteeri kansliapäällikkönä

Martti Hetemäki

Osastopäällikön sijaisena,
apulaisbudjettipäällikkö

Juha Majanen

Jakelu

Sosiaali- ja terveysministeriö/ kirjaamo

Tiedoksi

Valtiovarainministeriö/kirjaamo
Valtiovarainministeriö/osastot/BO ja KAO